

DEVİRİMİN ÇAĞRISI

Nidal Araf

SINAN CEMİL
TALPAPARSLAN ÜZÜCÜK
KADIR MANGA
DENİZ GEZMİŞ
YUSUF ASLAN
HÜSEYİN İNAN
İMAM ATEŞ
MUSTAFA ÇETİNER
TEMMİN ALİ
SINAN ATEŞ
SAYLAN DEMİROĞLU

DEVİRİMİN ÇAĞRISI

Kobane'den Sirrin'e

Nidal Araf

DEVİRİMİN ÇAĞRISI

Kobane'den Sirrin'e

Nidal Araf

Yeni Evre Kitaplığı

Kitabın Adı:

Devrimin Çağrısı

Yazar Adı:

Nidal ARAF

Birinci Basım:

Aralık 2023

ISBN:

978-605-80596-6-5

Yayın Sertifika No:

42051

Baskı:

Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Tek. San. Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Caddesi Güven İş Merkezi No 83 B Blok D.349
Topkapı Zeytinburnu / İstanbul

Matbaa Sertifika No:

45526

Telif eserleri kanunu gereğince bu eserin
bütün hakları Yeni Dönem Yayıncılık'a Aittir.

Yeni Dönem Yayıncılık

Mecidiyeköy Mah. Kervan Geçmez Sokak Şişli/İST.
Tel&Fax: 212 533 32 57

***Ölümün önünde bir gülüşün ateşiyle
sigarasını yakanların anısına...***

ÖNSÖZ

"Devrim için savaşmaya komünist denmez." demişti büyük devrimci Fidel Castro. Kübalılar, sadece Küba uğruna savaşmadılar. Latin Amerika'nın ve dünyanın geleceği için de savaştilar. Angola'da savaşan binlerce Kübalı savaşçı; Küba halkının, Fidel'in ve Che'nin ne denli dünya devrimcileri olduklarının kanıtıydı. Bolivya dağlarında Yankee emperyalizmine karşı savaşırken katledilen Arjantinli devrimci Che Guevera eşsiz bir enternasyonalistti.

İnsanlığın çektiği acılara verilecek en kesin yanıt devrimdir. Kendi devrimleri uğruna savaşan devrimciler, başka halkların acılarına da sahip çıkmaktan kaçınmaz, kaçınmaz. Fidel'in bu veciz sözü, tüm devrimcilere bir ödev niteliğinde. Bize hem devrim için elde silah savaşmanın zorunluluğunu anlatır hem de devrimin bizim için dünya ölçeğinde bir görev olduğunu hatırlatır.

Yıllar önce Donbass halklarının antifaşist savaşında henüz çatışmalar "uluslararası" bir boyut kazanmadan önce, Donbass'ta savaşan komünist Prizrak (Hayalet) taburunun komutanı Mozgovoy, "Komünist Partiler, fikir kulüpleri değildir, gelin ve buradaki savaşa katılın" çağrısında bulunmuştu.

Komünist Partisi, savaşçı bir partidir. Teori ve eylemiyle dünyayı değiştirme görevini yükümlenir. İspanya Devrimi'nde destanlar yazarak savaşan Uluslararası Tuğaylar'ı yaratan komünistler, Fransız Direnişi'nde ve sonraki dünya devrim savaşlarında yer alan İspanyol komünistler, bizim tarihimizin ta kendisi. Verilecek örnek, anlatılacak devrimci destanlar öyle çok ki! Burada ancak sınırlı örneklerle yetinmek durumundayız.

*

Proletarya Enternasyonalizmi, işçi sınıfının ve emekçi halklarının sadece dayanışmasını ifade etmez, tastamam

işçi sınıfının enternasyonal mücadele birliğini, savaşı birliğini ve gerçek anlamıyla kardeşleşmesini anlatır. Kanını başka halkların özgürlüğü için akıtan devrimciler, artık burjuva şovenizmini gerçek anlamda aşan insanlar olarak sosyalizmin yeni insanının bir örneği olmuşlardır.

Proletaryanın militan, savaşı birliği sadece kendi devrimini değil, onunla birlikte başka halkların devrimini de lafla değil, pratikte savunmayı gerektirir. Dünya üzerinde yaşanan her devrim bugün, dünden daha farklı olarak küresel bir öneme sahiptir. Geçmişte, henüz daha yürüyecek mecali varken tekellerin; ve henüz kapitalist üretim biçiminin sonunu erteleyebilecek bazı imkanları varken herhangi bir devrimi ya da halkların herhangi bir ayaklanmasını başka halklardan soyutlayabiliyordu, elbette ne kadar yapabilirse! Çünkü küresel devrimci koşullar oluşmamıştı. Küresel düzeyde bir iç savaş yoktu. Bugün devrim, dünya çapında olgun koşullara sahip. Kapitalizm gerek iktisadi gerek siyasi gerekse de toplumsal koşulların devrime elverişli olduğu bir ortamda. Kapitalizm çöküşünü engellemek için bile savaşıyor. Sadece biraz daha vakit kazanıp bir "mucizenin" gerçekleşmesi için bir umut besliyor. Bu nedenle proleter sınıfın savaşı birliği, komünist partileri bu koşulları kavramalı ve ileri gitmelidir. Dünya üzerinde kazanacağımız her zafer, emperyalizme vurulan bir darbedir. Ve devrim yolunda yürüyen her halk, emperyalist-kapitalist sistemin kesin bir düşmanıdır.

*

"Doğadaki kuş seslerinin baharın habercisi olması gibi namludan çıkan her mermi de özgürlüğün çağrısıydı. Zafer her koşulda bütün zorluklara, imkansızlıklara rağmen inat, ısrar ve cesaretle hedefe umutla yürüyenlerin ezgisidir. Ve bu ezgi zafere ulaşana kadar devam edecektir. Bu satırlar bu ezgiye emek veren, hayatını kaybeden, yaralanan her savaşıya dairdir." diyor enternasyonalist Leninist Savaşı Teğmen Ali. Bu kitabı yazarak bize bir gerçekliği gösterir Teğmen Ali; Leninist Parti'nin enternasyonal görevlerine, dünya halklarının acılarına ve kendi birleşik devrimine bilinç ve yüreğe dayanan sarsılmaz bağlılığının örneğini.

Halkların özgürlük ve kurtuluş kavgası zorunludur, iler-

lenmelidir, zaferi kazanmak için öne çıkılmalıdır, imkansızlıkların üstüne üstüne yürünmelidir. Savaşmadan yani kızgın namıyü taşımadan sonuç alınamaz. Düşenler de olacaktır, bedel ödeyenler de. Kitabını yazarken tüm bunları deneyimlemiş bir savaşçı olarak yazdıklarını savaşanlara ithaf etmiş yazar.

*

"Partinin yolu yeni deneyimlere, yeni hedeflere açılıyordu ve Denizlerin açtığı Filistin halkıyla enternasyonalist dayanışma bilinci ve savaşı, şimdi Rojava devrimi süreciyle birleşiyordu. Teğmen Alilerin bıraktığı bayrağı, onların izinde şimdi Leninistlerin üstlenme zamanıydı." diyerek de Filistin Devrimi'nde aktif rol üstlenen, siyonist İsrail'e ve emperyalizme karşı savaşırken ölümsüz devrimciler arasına adını yazdıran Cevat Saim Çelen'in parti adını Teğmen Ali'yi- neden aldığını açıklıyor. Leninist Parti'nin Deniz Gezmişlerle başlayan enternasyonalist pratiği, enternasyonal dayanışmanın ancak savaşmaktan geçtiğini devrimci bir ilke kabul eden bir geleneğe dayanıyor. Kendi devrimi için savaşmak, kendi devrimini gerçekleştirmek uğruna dövüşmek kadar başka halkların acılarına, mücadelelerine de sahip çıkılmalıdır. Bu da ancak, o halkın devrimine, savaşına katılarak yapılabilir; halkların mücadele birliğini somutlamak, proletarya enternasyonalizmini hayata geçirmek ancak iki temel gerçekliğin birleşmesiyle mümkün olabilir. Kendi devrimi için kesintisiz mücadele etmek ve enternasyonal devrimci-militan dayanışma. Bu tarihe sahip Leninist Parti de Rojava Devrimi'nin DAESH çetelerine ve en başta Türk devleti olmak üzere emperyalist-kapitalist sisteme karşı yürüttüğü savaşıma Leninist savaşçıların katılımı ile destekledi.

"Kobane'yi IŞİD çetelerine karşı savunmak için seferberlik çağrısına, binlerce insan gönüllü olmuş, mücadelenin bir parçası olmak için harekete geçmişti. Bu insanların arasında çok farklı bilinçte olanlar da vardı. Yüzlerce insanı harekete geçiren birleştiren şey, tel örgülerin karşısında dinci faşist çetelere karşı verilen özgürlük savaşıydı. Savaşın ilk dönemlerinde Faşist T.C devleti geçişlere çok fazla engel olmuyordu. Kobane'ye geçenlerin

İŞİD tarafından öldürüleceğinden o kadar emindi ki, geçişlerde zorluklar yaşanmıyordu. Göstermelik olarak alınan önlemler dışında ciddi bir kontrol yok denilebilirdi. Faşist T.C devletine göre devrimin bütün güçleri Rojava'da öleceklerdi. Göz göre göre kendini ölüme atan kişiler olarak bakıyordu bizlere. Rojava Devrimi'nin kazanacağını bilselerdi, sanırım o sınırlara duvar örmeye ilk günlerde başlardı."

"Kobane, Rojava kantonuna bağlı küçük bir kasaba. Savaştan önce hiç birimizin bilmediği, aklından bile geçirmeyeceği, hatta nerede olduğunu tahmin bile edemeyeceğimiz bir kasabanın, tarihi büyük bir direnişe tanıklık edeceğini kim bilebilirdi ki. Kobane direnişi de 21. yüzyıldaki devrimlere büyük bir ilham ve enerji vererek tarihe adını yazdırdı." diyerek Rojava Devrimi'ne katıldığı dönemin bir tasvirini yapıyor. O günlerin üzerinden 9 yıl geçmiş, fakat yaşayanlar hatırlarlar o günleri. Gezi Haziran Ayaklanması'nın daha tozu dumanı dinmemiş, aksine ayaklanma sürüyordu. Ki Rojava Devrimi faşist T.C devletinin aktif biçimde desteklediği, silahlandırıp beslediği DAES çeteleri ile karşı karşıya kalmıştı. DAES çeteleri, emperyalistlerin başta T.C olmak üzere gerici-faşist bölge devletleri ile birlikte kurduğu insanlık düşmanı bir örgüttü. Zalimlikleri ve kan dökücülükleri ile tüm dünyayı dehşete düşürmüşlerdi.

İşte Rojava Devrimi de bu insanlık düşmanı çeteye karşı savaşılarak ilk ciddi sınavını verecekti. Tüm dünyadan emekçiler, ilerici güçler bu savaşın bir parçası olmak için akın akın Rojava'ya gittiler. Rojava adeta yeni İspanya olmuştu. Dünyanın her yerinden komünistler savaşa katıldılar. İlerici insanlık, yeni evrenin devrimlerinin iktidarın halk tarafından ele geçirildiği ilk ve en ileri örneği olan Rojava'ya destek için sokaklara aktı. Yeni Stalingrad olmuştu Kobane. Sokak sokak, ev ev, oda oda savaşıldı. Ve Kürt halkının en değerli evlatlarının ve enternasyonalist savaşçıların kanıyla zafere ulaşıldı. Kobane kurtarılmıştı, fakat savaş sürüyordu. Özgürlüğünü bekleyen nice şehirler, atlatılacak nice badireler vardı. Bu noktada başlıyor savaş anıları, tarihin tanıklığı ve aynı zamanda tarihin bizzat yazıcılığı. Leninist savaşçılar,

Kobane zaferine yaklaşan günlerde sınırı geçiyor, eğitime başlıyorlar. Türkiye halklarının Rojava Devrimi'ne katılan sayısız savaşçıları arasına katılıyor Leninistler.

*"Kobane merkeze doğru birlikte yürümeye devam ettik. Yürürken bir yandan da etrafa meraklı gözlerle bakıyordum. Romanlarda okuduğum anıların savaş filmle-
rinde gördüğüm sahnelerin artık içindeydim ve daha net anlıyordum tam olarak nereye geldiğimi... Nereye bak-
sam savaşın bütün gerçeği karşımda duruyordu. Cesetler, patlama sesleri, yıkılan binalar, mevziler... Yollarda henüz kaldırılmamış cesetler vardı. Her yer hayvan leşleriyle do-
luydu. Hayatımda ilk defa tavukların ve köpeklerin insan eti yediklerini gördüm. Savaşın doğadaki her canlı için nasıl bir yıkıcılık olduğunu somut olarak görüyordum."* di-
yerek savaşın yıkıcılığını, keskinliğini daha ilk andan his-
settiğini anlatıyor savaşçımız. Daha yürünecek yollar var, ödenecek bedeller bitmedi. Savaş en aktif biçimde yaşanıyor. Bir yanda acıları, ölümleri, korkuları, ihanetleri, kaçış-
ları diğer bir yanda da kahramanlığı, fedayı, özveriyi, inancı, kararlılığı, öfkeyi ve cüreti de görecekti savaşçımız. Yaşamın akışı tek yönlü değildir. İleriye sıçrayanlarla geriye düşen-
ler, ileri ile gerinin savaşı yaşamın diyalektiğine uygun ola-
nıydı.

*

*"...Bildiğim her şeyi unutmuş, sanki yeniden doğmuş bir çocuk gibiydim. Hayatı yeniden öğrenmenin ilk günü: Rojbaş! Uyandım ve hızlı bir şekilde elimi yüzümü yıka-
dım. Kemiklerimin ağrısı azalmıştı. Bizi bir alana topladılar. Eğitimin ilk gününde sabah erken saatte spora kalktık.*

*Günlük programa hafif sporla başladık. Hepimiz ace-
miydik. Kalaşnikofu ilk defa görüyordu belki bir çoğumuz. Ama bundan sonra ölüm ve yaşam arasındaki o kırmızı çizgiyi keleşlerimiz çizecekti."* Savaşçı yaşamının ilk gününü böyle tarif ediyor bizlere. Tıpkı hayata yeniden başlamış gibiydi. Hangi alanda ve sahada savaştığının önemi yoktur. İster Kızıl Ordu'da savaş, ister bir partizan müfrezesinde ya da şehirde bir gerilla ya da milis gücü olarak savaşın parçası ol. Savaşçı yaşam, düşmanla yürütülen silahlı savaşım yüksek bir bilincin, fedakarlığın ve bağlılığın so-

nucu olabilirdi. Özgürlük için, devrim için ölmeyi göze almak bir devrimcinin yüksek bilincinin sonucudur. Ve bu bilinç sadece kitaplarda yazarlarla öğrenilemez. Sadece teorik donanım da değildir bilinç. Belki de bir savaşçı devrimci teoriyi derinlemesine bilemeyebilir. Nice ölümsüz savaşçı da öyle değil miydi ki? Ancak savaşçı, devrimci teorinin özünü kavramaya başlamıştır. İnsanlığın geleceği için dövüşmek yani eyleme geçmenin zorunluluğunu bilince çıkarabilmiş, bundan sonrası yolda öğrenilecektir. Devrimci eylem ile devrimci teorinin pratik birliği yaşamda vücut bulacaktır. İşte, savaşçının taşıdığı yürektir bilinç bu noktada. Yüreği, cesareti, cüreti onun devrimci teoriyi özümsemesini getirecektir. “Öne, en öne!” çağrısı bizi bu gerçeklikle buluşmaya davet eder. Devrimci olarak öne çıkmak, faşizme anladığı dilden cevap vermek: Devrimci şiddet, silahlı mücadele.

*

Artık düşmanla göğüs göğüse yürütülen bir savaşta, savaşın yarattığı pek çok gerçekle yüzleşen savaşçımız, bize yaşadıklarını anlatırken bir devrimci, bir savaşçı için -Türkiye-Bakure Kürdistan koşullarında ikisi neredeyse aynılaşmıştır artık- çıkarılabilecek sayısız önemli deneyimini anlatır. “...ölüm ve yaşam arasındaki o kırmızı çizgi”de yaşayanlar için tüm bu yaşanmışlıklar; geçmişten hoş maziler, günü geçmiş destanlar, “Biz neler neler yaptık” denilecek kişisel övünç için kaynağı değildir. Bu satırları okuyanlar için bu amaçlarla yazılmış şeyler de değildir. Okur bu satırları okurken devrim uğruna verilen savaşında yaşananları bugünün ve geleceğin devrimci savaşmaları için bir ders olarak incelemelidir. Küresel boyutta devrim günceldir, yaşam devrime akıyor. Eğer ki bu yolda yürünmeli ve yürünecekse yani yazarın deyimiyle “düşman karşısında net tutum” alınıyorsa; bu yaşanmışlıklar, fedakarlıklar ve ölümsüz devrimcileri bu bilinçle kavramalı, yazılanlara bu gözle bakmalı ve kavramalıyız.

*

Teğmen Ali, bizlere Rojava’da savaşın içinde tanıdığı Sinan Ateş yoldaşı da anlatıyor. Cesareti, emekçiliği, neşesi ve düşmana öfkesi ile birleşik devrimimize nasıl da candan bağlandığını anlatırken, faşizme karşı savaşma istek ve azmini de bizlere hissettiriyor:

“Sinan yoldaş köyde büyüdüğünden, bu işte bayağı iyiydi. Bahçe ekimi işi, tamirat, ve şimdi aklıma gelmeyen birçok işte bizlere yardımcı oluyordu. Hatta bir işi yapamadığımız zaman, onun yanına gittiğimizde hiçbirimiz geri çevirmeden işe koyuluyordu. Aynı içtenlikle, aynı gü-lüşle, aynı duygularla karşılıyordu her birimizi. Herkes ta-rafından sevilmesinin nedeni, herhangi bir ayırım yapmadan herkesi yoldaşça kucaklamasından geliyordu. Bölüktekilerin yaşamına bir şekilde dokunabilme yete-neği vardı ve bunu doğallığında başarıyordu. Hangi işten olursa olsun geri durduğunu kimse görmemişti... Yoldaş-larına, partisine karşı duruşu, dostlarına karşı içtenliği ve samimiyetiyle, hepimizin dersler çıkarması gereken bir yaşam biçimi sergilerdi.”

“Olayı yaşadığı anı bana anlatırken duygularının kar-maşıklığını anlamakta zorluk çekmiyordum. Savaş her in-sanın ruh halinde değişime neden olur. Savaşçının ruh hali en üst seviyeye çıkar. Tüm algısı artık savaşın ge-reklerine göredir. Düşmanla temas içindeyken savaşçının duyguları, düşünceleri, refleksleri çok yönlü değişir. Nam-ludan çıkan ilk mermi ve onun sesiyle bütün kaygılar si-linip gider. Sinan'ın anlatırken yüzünde oluşan mimiklerden bunu en iyi şekilde görüyordum. Kimi an-lardaki coşkusu, düşmana vurduğu darbeler, kimi anlar-daki korkusu, kaygısı, kimi anlardaki gerginliği, her saniyede değişen mimiklerinden savaşın gerçekliğini, in-sanda yarattığı etkiyi anlıyordum. Ama çatışma anında duyduğu heyecanı anlatırken yaşadığı coşkusu inanıl-mazdı.”

*

Bütün bu yazılanları bir sonuca bağlamalı. Leninist Par-ti'nin militanları kendilerini gelecek en sert sınıf savaşımına hazırlamalıdır. Önümüzde kolay ve rahat günler yok aksine bizleri zor zamanlar bekliyor. Fakat zor olduğu kadar bizi zafere yaklaştıran günler ve gelişmeler de her yönden boy veriyor. Hazırlıklarımızı yoğunlaştırmalı, görevlerimize daha sıkı sıkıya sarılmamız. KOMÜNİZMİN ZAFERİ KESİNDİR!

Son söz olarak, geçmişte sıklıkla kullandığımız bir slo-ganla bitirelim:

Her Yerde Devrimci Eylem, Her Adımda İktidar Hedefi!

Özgürlük için, devrim için ölmeyi göze almak bir devrimcinin yüksek bilincinin sonucudur. Ve bu bilinç sadece kitaplarda yazarlarla öğrenilemez. Sadece teorik donanım da değildir bilinç. Belki de bir savaşçı devrimci teoriyi derinlemesine bilemeyebilir. Nice ölümsüz savaşçı da öyle değil miydi? Devrimci eylem ile devrimci teorinin pratik birliği yaşamda vücut bulacaktır. Savaşçının taşıdığı yürektir bilinç bu noktada. Yüreği, cesareti, cüreti onun devrimci teoriyi özümsemesini getirecektir.

“Öne, en öne!” çağrısı bizi bu gerçeklikle buluşmaya davet eder. “Ölüm ve yaşam arasındaki o kırmızı çizgi”de yaşayanlar için tüm bu yaşanmışlıklar; geçmişten hoş maziler, günü geçmiş destanlar, “Biz neler neler yaptık” denilecek kişisel övünç kaynağı değildir. Bu satırları okuyanlar için bu amaçlarla yazılmış şeyler de değildir.

Okur bu satırları okurken, devrim uğruna verilen savaşımında yaşananları, bugünün ve geleceğin devrimci savaşımaları için bir ders olarak incelemelidir. Küresel boyutta devrim günceldir, yaşam devrime akıyor. Bu yolda yürünmeliyse ve yürünecekse, yazarın deyimiyle “düşman karşısında net tutum” alınacaksa; yaşananları, fedakarlıkları ve ölümsüz devrimcileri bu bilinçle kavramalı, yazılanlara bu gözle bakmalıyız.